

ligesom Ægtefællerne kan paadrage sig Forpligtelser overfor hinanden, alt med Virkning overfor Ægtefællernes Kreditorer, jfr. samme Lovs §§ 29 og 25.

Efter den foreslaaede Regel vil der for Overførelser fra den ene Ægtefælles Bodel (Raadighedsandel) indenfor Fællesejet til den anden Ægtefælles Særeje og omvendt, hvad enten Overførelsen sker mod Vederlag eller ej, og hvad enten Dispositionen maatte udkræve Godkendelse som Ægtepagt eller ej, faas Stempelafgift efter de almindelige Regler. Hermed vil man ogsaa komme i Overensstemmelse med det almindelige Princip i Stempeloven, at der for Gaver erlægges samme Stempelafgift som for Overdragelse mod Vederlag, jvfr. Lovens § 72, ligesom det formentlig ogsaa vil være rationelt ikke at tillægge det nogen Betydning for Stempelafgiften, at en Retshandel har krævet Godkendelse, jvfr. at der allerede efter de nugældende Regler skal erlægges almindelig Stempelafgift for Gaver fra Særeje til Særeje, uagtet slige Gaver kræver Godkendelse som Ægtepagt. Dog har man ment, at naar det almindelige for Overdragelser som den skete foreskrevne Stempel var 2. Klasses Takst eller derover, bør i Tilfælde af Overførelser fra den ene Ægtefælles Bodel til den anden Ægtefælles Særeje og omvendt det foreskrevne Stempel kun erlægges af Halvdelen af den stempelpligtige Værdi, medens der for den anden Halvdel kun erlægges Stempel til 3. Klasses Takst, jvfr. som Analogier Reglerne i Stempelovens §§ 71 og 85.

Man har derhos foreslaaet, at naar der kun sker en Overførelse eller Omflytning af Værdier fra Bodel til Bodel indenfor Fællesejet, og Dokumentet indeholder Parternes udtrykkelige Erklæring herom, skal der højst tages Stempelafgift efter § 109. Man er ikke blind for, at slige Dispositioner vil kunne faa stor Betydning for Ægtefællernes Kreditorer, og at det nævnte Stempel derfor forsaavidt kunde synes at være for lavt. Men paa den anden Side vil man formentlig vanskelig kunne foreskrive samme Stempel her som for Overdragelse af Fællesmidler til Særeje og omvendt, og man er — bl. a. ogsaa for ikke at faa altfor indviklede Stemplingsregler — meget tilbage for at foreslaa Stempling efter en særlig Beregningsmaade i det foreliggende Forhold. Dertil kommer, at hvor der i Virkeligheden kun sker en Ombytning af Værdier mellem Ægtefællernes Bodele indenfor Fællesejet, vil det foreslaaede Stempel formentlig ikke fore-

komme for lavt. Hensynet til de Misbrug, der maatte kunne gøres af Ægtefællernes Adgang til at kontrahere indbyrdes indenfor Fællesejet, er formentlig ikke tilstrækkeligt til at motivere et højere Stempel, og Misbrug vilde antagelig heller ikke hindres ved et saadant.

Det faste Ægtepagtsstempel 4 Kr. vil bl. a. komme til Anvendelse ikke blot, hvor Ejendele overføres fra en Ægtefælles Særeje til sammes Bodel indenfor Fællesejet, men ogsaa, hvor Overførelse finder Sted fra en Ægtefælles Bodel til sammes Særeje. Efter Ordningen i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 kan man ikke her tale om Overdragelse mellem Ægtefællerne, jvfr. i denne Forbindelse Bemærkningerne til § 4 i Lovforslaget, der førte til Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926, Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg A, Spalte 5875.

For Ægtepagter, der oprettes i Ægteskaber, for hvilke den ældre Lovgivnings Regler om Formueforholdet mellem Ægtefæller vedblivende gælder, har man ment, at de nugældende Stemplingsregler bør bibeholdes, blot at det faste Ægtepagtsstempel ogsaa her sættes til 4 Kr., jvfr. Paragraffens næstsidste Stykke.

Til § 12.

At Ægtefællers Aftaler om Forsørgelsespligtens Opfyldelse er stempelfri, maa formentlig anses for en naturlig Regel.

Til § 14.

Bestemmelserne angaaende Tiender i Stempelovens § 61, 5. Stk., foreslaas strøget, da de formentlig ikke længer har praktisk Betydning.

Til § 17.

De her foreslaaede Ændringer i Stempelovens § 64 svarer til de Ændringer i Tinglæsningsafgiftsloven, der indførtes ved Lov Nr. 78 af 31. Marts 1926, § 2, Stk. 8 og 10.

Til § 20.

I Følge Stempellov Nr. 108 af 13. Maj 1911 var Stemplet til Veksler, der ikke lød paa længere Tid end 8 Dage fra Sigt eller 14 Dage fra Dato, 25 Øre; til alle andre Veksler, naar deres Paalydende ikke oversteg 2000 Kr., 25 Øre for hver 500 Kr. eller Del deraf og ellers 50 Øre for hver 1000 Kr. eller Del deraf.

Disse Takster, der i Modsætning til de 3 Hovedklasser, hvor Stemplet udregnes med en vis Procent, henholdsvis 1 pCt., $\frac{1}{5}$ pCt. og $\frac{1}{5}$ ‰ af Genstandens Værdi,